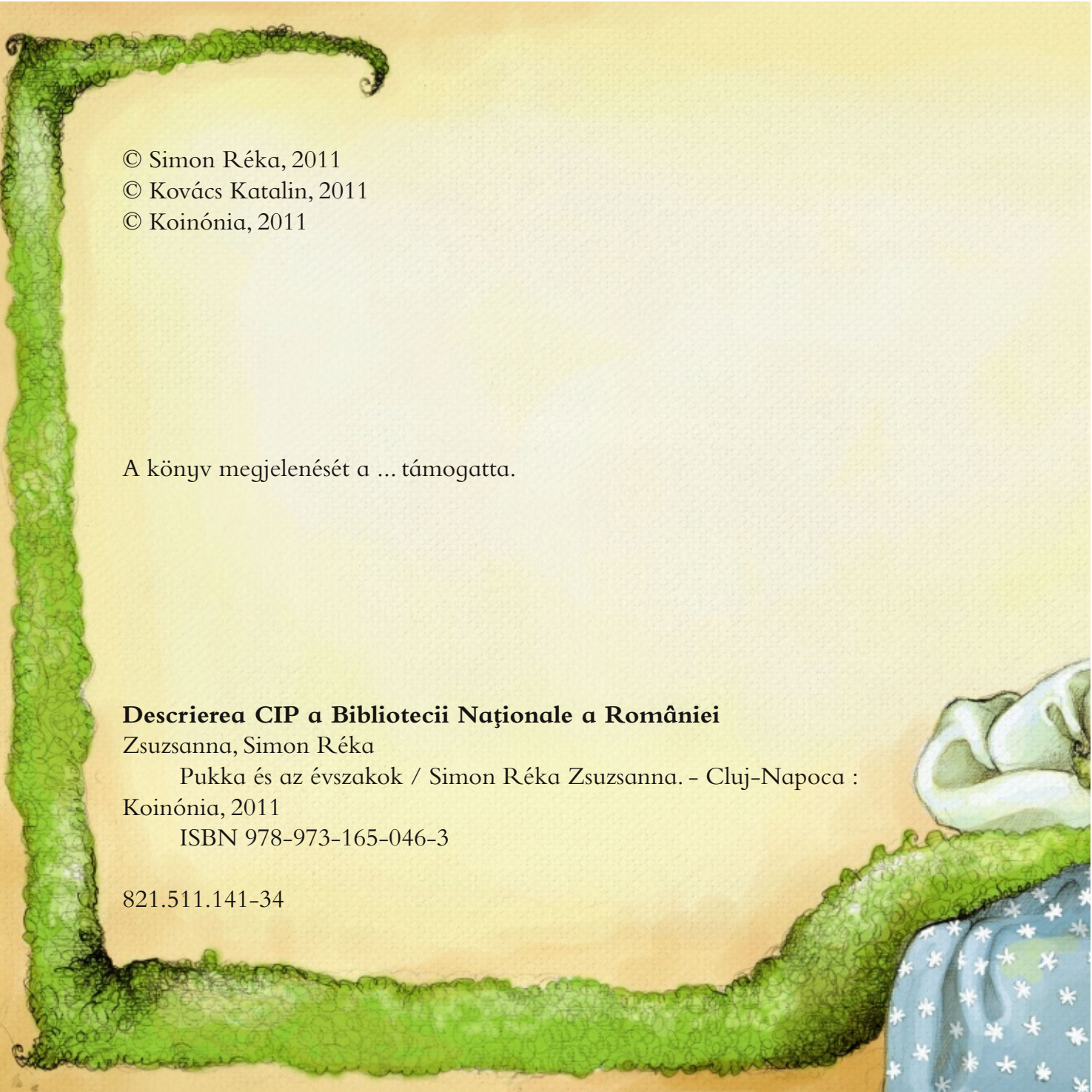

Simon Réka Zsuzsanna

PUKKA ÉS AZ
ÉVSZAKOK

Illusztrálta Kovács Katalin

Koinónia · 2011

© Simon Réka, 2011
© Kovács Katalin, 2011
© Koinónia, 2011

A könyv megjelenését a ... támogatta.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Zsuzsanna, Simon Réka

Pukka és az évszakok / Simon Réka Zsuzsanna. – Cluj-Napoca :

Koinónia, 2011

ISBN 978-973-165-046-3

821.511.141-34

ZÖLD ELEMÉR ZÖLD SZAKÁLLA

Zöld Elemér nyüszített, jajgatott, bömbölt és ordított egyszerre. Azt ne kérdezzétek, hogy lehetett mindezt egyidőben, mert ezt csak ő tudja. De e kell árulnom nektek valamit: leginkább arról volt híres, hogy manókirály létére ő jajgatott legtöbbet a világon.

Ha elesett, jajgatott; ha nem esett el, akkor is jajgatott; ha nem kapott új manózöld sapkát, nyafogott; ha kapott, akkor nyefegett. Ha nem ült kényelmesen a széken, morgott; ha kényelmesen ült, mirgett-morgott.

Egyszóval nagyon érthetetlen figura volt ez a manókirály.

Történt egyszer, hogy hosszú zöld szakálla már a földet septe, de Zöld Elemér hallani sem akart arról, hogy a királyi manóborbély kicsit lenyisszantson belőle. Mit volt mit tenni, a manók nem erőltették a szakálligazítást, mert nem akarták, hogy a manókirály elkezdje a homlokráncolást, fújtatást, mirgést-morgást. A szakáll meg csak nőttön-nőtt, már meghaladta a tizenkilenc és fél araszt. Hűha, el sem tudjátok képzelni, milyen hosszú ez egy manónak. Szegényke állandóan belebotlott, becsípte az ablakrésbe, ráhúzta az ajtót, becipzárta a kardigánjába, belélogatta a levesbe. Pfujjj! És mégsem akarta, hogy lenyisszantsák. Mindennap azt hajtogatta:

– Ilyen almazöld szakálla nincs senkinek ezen a világon! Csodaszép!

Ha végigment az utcán, összesúgtak a háta mögött:

– Micsoda szakáll! Betakarózhat vele!

Ha végigment a patak partján, ezt búgták a háta mögött:

– Ilyen rusnya szakállt még sosem láttunk!

Ha bement a közértbe vásárolni, ezt sisteregtek a háta mögött:

– Jujj, még ránk tekeredik az a csúf szakálla!

Zöld Elemér úgy tett, mintha nem is hallaná. Azt gondolta, irigyek a szakállára. No, csak irigykedjenek! Úgy kell nekik! – gondolta magában.

A szakáll pedig csak nőtt. Mintha sietni akart volna valahova. Már nemcsak Zöld Elemér botlott bele, hanem a manópalota kincstárnoka, fodrásza, kuktája és udvari bolondja. Piff-puff, gurultak is a lépcsőkön lefelé.

– Ez tűrhetetlen! – süvítette a kincstárnok.

– Ez borzasztó! – morogta a fodrász.

– Ez felháborító! – zúgolódott a kukta.

– Ez kibírhatatlan! – dörögte az udvari bolond.

Tipegtek, topogtak, szaladgáltak ide-oda, összekiabálták a zöldmanókat. Jöjjenek gyorsan, mert fontos dologban kell dönteni: mi legyen Zöld Elemér manókirály cudar hosszú szakállával?

– Vágjuk le, vágjuk le! – harsogták a manók.

– Azt nem lehet, nem engedi! – szólt a kukta, és a szakácstól akkora nyaklevest kapott, hogy még most is sajog a helye. Egy kukta ne szóljon a nagyok dolgába.

– Jól van, levágjuk, de hogyan? – töprengett az udvari kincstárnok.

– Hogyan, hogyan? Micsoda kérdés! Hát álmában, nyissz-nyassz, és kész is. Fel sem ébred – bölcsködött az udvari bolond.

– Igaza van, ide az udvari ollót – kiáltott az udvari borbély.

Megvárták, míg a nap nyugovóra tért. Zöld Elemér virágmintás ágyában feködött. Hálósipka vigyorgott a fején, hosszú szakálla a paplanon pihent, a vége a szőnyeget sepette. Az udvari borbély hangtalanul besurrant a manókirály hálósobájába. Az ágyhoz lépett, az olló vidáman csattogott, volt szakáll, nincs szakáll.

Reggel Zöld Elemér korán ébredt. Könnyűnek, fiatalosnak, csoda helyesnek érezte magát. A királyi tükörhöz sietett, hogy köszöntse önmagát. Jujj, bátran belenézett, aztán:

– Azt a zöldfelfújta túrósbukáját! Ujjujujj, ajjajajajj! Hová lett a zöld szakállam?

Összetrombitálta az egész udvart. Szaladtak is az alattvalók, csak úgy porzott a lábuk alatt a zöld kövezet.

– Azt a zöld teremburáját! Hogy én milyen helyes vagyok szakáll nélkül! Ugye nektek is tetszik? – kérdezte elégedetten Zöld Elemér a királyi erkélyről. Nagy ujjongás, fütyentés rázta meg az udvart. Mindenki boldog volt, mert eltűnt a szakáll. De igazán annak örültek, hogy Elemér király is örült. A manók már csak ilyenek.